

Siemens Report

7-8/2015 • Noviny pro zaměstnance společnosti Siemens, s. r. o.

intranet.siemens.cz/report

SIEMENS

Výroba elektromotorů za mírovskými mřížemi

Mírovský hrad – i tak se říká mužské věznici, v níž si odpykávají trest nejnebezpečnější tuzemští vězni. Aktuálně je jich zde kolem 350 a dvě třetiny z nich za mřížemi pracují. Na výrobě našich elektromotorů se jich podílí zhruba osmdesát. Každý druhý je vrah. Navzdory těmto skutečnostem spolupráce mohelnického závodu a mírovské věznice funguje skoro šedesát let. A všichni si ji pochvalují.

Monika Petřlová

Z vězňů, kteří sedí na Mírově, má zaměstnání 230. Pracovní doba je od šesti do dvou s hodinovou pauzou. Přesčas i pracovní soboty tu nejsou ničím výjimečným. „Smyslem pracovního zařazení odsouzených je udržet u nich určité pracovní návyky, které si přinášejí z civilního života, případně u nich tyto návyky pomoci vypěstovat,“ říká Jiří Ondrášek, vedoucí zaměstnávání odsouzených, a dodává: „Aby byli schopni se po propuštění z výkonu trestu lépe adaptovat a získávat prostředky na obživu jinou než kriminální cestou.“ Část odsouzených zajišťuje činnosti nezbytné pro chod věznice, obstarávají například kuchyň, prádelnu nebo sklad. Jiní vyrábějí komponenty pro automobilový průmysl. To, čím jsou však Mírovští kromě výroby elektromotorů proslulí, je nábytek. „Zatímco dříve jsme vyráběli především kancelářské vybavení pro instituce státní a veřejné správy, dnes většina zakázek směřuje do soukromého sektoru – šatní skříně, postele, vybavení dětských pokojů... To vše vám odsouzení vyrobí na klíč,“ vypočítává Jiří Ondrášek. Dnes má věznice zakázky na čtyři měsíce dopředu. Průměrná měsíční odměna pro pracující odsouzené v loňském roce činila 6 665 korun.

Siemens dává práci odsouzeným

Nejvíce vězňů, čtyřiasmdesát, pracuje v dílnách Siemens. V kulisách středověkého hradu navějí elektromotory nebo brousí hliníkové odlitky. „Navíječské práce a apretaci provádíme ve čtyřech osových výškách,“ vysvětluje hlavní mistr Martin Berečka s tím, že výkon se den ode dne liší: „Například včera odsud jela šestkrát dodávka naložená deseti paletami motorů.“ Mírovské dílny, které jsou pod stálým dohledem kamer, mají obdobné vybavení jako ty venku. Dokonce je tu zaveden systém štíhlé výroby známý pod zkratkou 6S, který je přizpůsoben podmínkám věznice. Uzamykatelné šuplíky na nářadí, které nikdy nesmí z pochoptitelných důvodů opustit výrobní prostory, jsou samozřejmostí. Spolupráce s naší společností loni Středisku hospodářské činnosti, pod něž výroba elektromotorů

Patrik a Andrej při práci na výrobě elektromotorů v mírovské dílně Siemens.

spadá, vynesla třetinu celkového ročního obrátu. Zisk z této činnosti je mimorozpočtovým zdrojem finančních prostředků věznice a slouží k dalšímu rozvoji zaměstnávání odsouzených, nákupu technologického vybavení, rekonstrukci prostor a jiným podobným účelům.

Z vězně workoholikem? I to lze

Práce odsouzeným pomáhá získat praktické dovednosti, popřípadě alespoň minimální odbornou způsobilost uplatnitelnou v běžném životě. „Z vězňů, kteří aktuálně pracují na výrobě elektromotorů, má víc než polovina delikt vraždy, další jsou odsouzení povětšinou za výrobu a přechovávání drog, loupeže nebo podvody většího rozsahu,“ uvádí vězeňská psychologka Anna Braunerová, která na Mírově pracuje již osmnáct let. Společným rysem většiny odsouzených je podle jejích slov nevýhodná skladba osobnostních rysů zkombinovaná s extrémními projevy chování. Najdou se ale výjimky. Z vlastní praxe si pamatuje případ, kdy se z odsouzeného během pobytu za mřížemi stal téměř workoholik. Dnes je dotyčný deset let na svobodě a žije spořádaným životem. Příběhů s nepředvídatelným koncem má více než stopadesátiletá historie mírovského hradu bezpočet. A každým dnem se píšou další...

Úvodník

Vladimír Lang,
ředitel Věznice Mírov

Naše vzájemná spolupráce má mnohaletou tradici. Podle vyprávění pamětníků již v meziválečném období chodili odsouzení z Mírova pěšky za prací do Mohelnice – do závodu na výrobu elektromotorů. Ujít sedmikilometrovou trasu, kterou autem zdoláte za deset minut, jim tehdy trvalo déle než hodinu. Později byly provozní firmy zřízeny přímo ve věznici. Po roce 1989 došlo z důvodu rozsáhlé amnestie k rušení pracovišť a výroba byla přesunuta zpět do tehdejších Moravských elektrotechnických závodů. V roce 1994, kdy do podniku opětovně vstoupila společnost Siemens, spolupráce s věznicí ožila, i když zpočátku jen omezeně. Časem se ovšem vše dostalo do starých kolejí. Dlouhodobě zaměstnáváme přibližně 68 procent odsouzených umístěných v naší věznici, což je v ČR nadprůměr. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že velká část odsouzených jsou spolehliví pracovníci, kteří si šance pracovat váží. Firmy jako ta vaše jejich životu ve věznici dávají smysl.

Pavel Pěnička, ředitel
mohelnického závodu Siemens

Jako vedoucí výroby jsem měl v devadesátých letech možnost věznici často navštěvovat a tím pádem poznat její řád, zaměstnance i „klienty“. Musím říci, že si práce všech tady velmi vážím. Obdivuji její zaměstnance pro jejich profesionalitu a trpělivost. Věřte mi, že jim není co závidět. Stejně tak si vážím práce odsouzených. Její kvalita se plně vyrovná té naší v závodě a flexibilita je často vyšší. Kdo si myslí, že se na Mírově dá práce přesčas jednoduše nařídít, velice se mýlí. Platí zde obdobná pravidla pro zaměstnávání a organizaci práce jako u nás. Přesto řada odsouzených ochotně pracuje nad rámec standardní pracovní doby, za což si zaslouží mé poděkování. To ostatně patří i vedení věznice, které v posledních letech významně investovalo do rekonstrukce výrobních prostor, takže mírovské dílny se značně přiblížily pracovním podmínkám u nás v závodě. Pevně proto doufám, že bude naše spolupráce úspěšně pokračovat i v dalších letech.